

Torek_Tista, ki je rekla »Zgodi se«

OSEBNO DELO

Marija je rekla angelu da - kljub temu da je vedela, da je kazen za nezakonske spolne odnose smrt s kamnanjem, kljub temu da ji ni bilo nič »pojasnjeno«, kako bo Bog poskrbel zanjo. Marija je zaupala Bogu do konca. V zaupanju je delala korake vsak dan znova, kljub temu da je bila realnost povsem v neskladju z božjo obljubo.

Morda ob Marijini zgodbi kdaj pomisliš - kako je to zmogla? Ah, ona je bila velika svetnica. Vendar Bog vse nas kliče k svetosti, v tem smo ji lahko povsem enaki. Premišljujmo ob Marijinem zgledu. Od kod je črpala moč za svoj DA?

Vedela je, kdo je Bog

Poznala je Boga. Vedela je, da je neskončno dober, da je ljubeč, da je vseмогоčen in da za Njegov načrt ni ovire, da je njen Oče in da je ne bo pustil na cedilu.

Kaj pa jaz? Osebno poznam svojega nebeškega Očeta ali vem o Njem le to, kar sem slišal ali prebral? Za tak korak vere ne bi bilo dovolj, da bi Marija slišala, da je On vseмогоčen in da jo ljubi, to je vedela, ker je izkusila v bližnjem odnosu z Njim. Zaupam, da je Bog neskončno dober in ljubeč Oče, ki skrbi zame in mi daje vsak dan, kar najbolj potrebujem in ima za moje življenje najboljši načrt?

Takoj je prepoznala Božji glas

Ker ji je bil domač, kar kaže na to, da je imela z Bogom tesen odnos, velikokrat ga je že poslušala, v svojem življenju je ustvarjala pogoje, ki so ji omogočali, da je poslušala Njegov glas in si bila domača z Njim.

Kaj pa jaz? Ali imam bližji in domač odnos z Bogom? Mu zaupam svoje najintimnejše stvari? Ali govorim samo jaz ali Bogu tudi prisluhnem? Kako se lahko učim prepoznavati Božji glas? Kakšni so pogoji, da ga lahko sploh slišim?

Živela je odnos z Njim

Ta odnos jo je osvobodil strahu in potrebe po kontroli, to je možno le v odnosu z Bogom, kot sad odnosa. Šele ko živiš (ne le razumsko sprejmeš) popolno ljubljenost in sprejetost od Očeta, lahko v svobodi in brez strahu udejanjaš Njegovo voljo.

Kaj pa jaz? Se zavedam, da me Oče brezpogojno sprejema in ljubi? Ali lahko to resnično sprejemem? Ranjenost, napačne predstave o Bogu in pomanjkanje ljubezni do sebe me lahko pri tem ovirajo, a me Bog preko odnosa z Njim tega ozdravlja, če mu dopustim.

Bila je do konca poslušna

Svoje srce je pripravila že veliko pred angelovim obiskom. Že prej se je odločila, da bo postavila Boga na prvo mesto in njegove načrte pred svoje.

Kaj pa jaz? Pripravljam svoje srce? Sem pripravljen postaviti Boga na prvo mesto in vselej slediti Njegovi volji, tudi ko je moja drugačna? Zaupam, da je Božja volja vedno to, kar me bo dolgoročno najbolj izpolnilo, osrečilo, tudi če na prvi pogled izgleda vse prej kot to?
